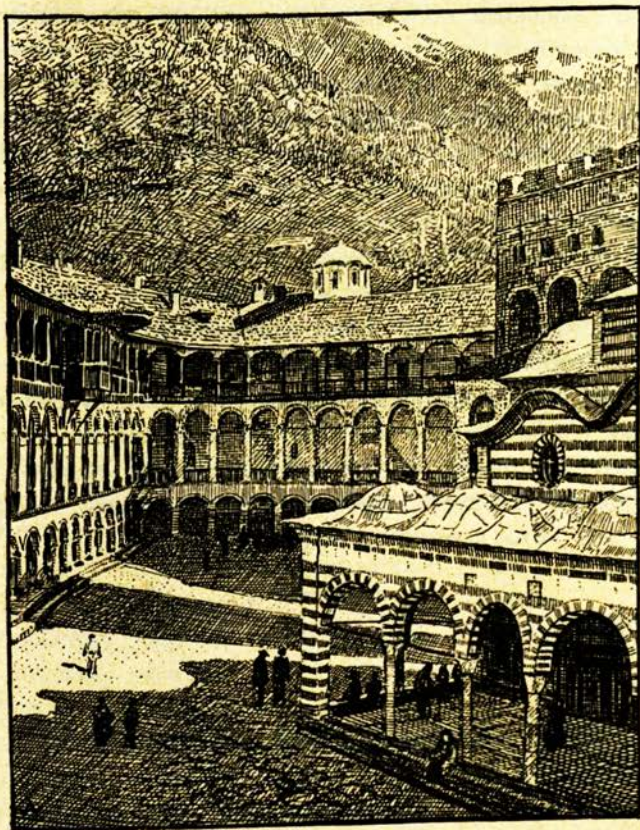

Въ 1335. год. единъ богатъ и благочестивъ сръбски велможа, Кесаръ Хрелъ, обновилъ съвсемъ манастира, изградилъ хубава каменна, съ два свода черква, и до нея — кула, отъ която братята да защищаватъ манастира и себе си отъ нападенията на разбойници. Самъ той се покалугерилъ, подъ име Харитонъ, и останалъ тукъ до смъртъта си.

Манастирътъ св. Ив. Рилски гледанъ отвътре.

Приведенъ въ благолепие по тоя начинъ, манастирътъ захваналъ да напредва и цъвти. Но тоя щастливъ периодъ въ сществуванетоъ му траялъ само петнадесетъ години. Настаналъ разгромътъ на българското царство отъ турцитѣ. Рилскиятъ манастиръ раздѣлилъ общата сждба. Около 1395. год. той билъ разрушенъ до основи и запустѣлъ. Остали цѣли само черквата и кулата, изградена отъ Хреля. Турцитѣ имали тогава много работа другаде, та не се спрѣли да развалятъ здравитѣ каменни зидове на тия сгради . . . Шестдесетъ години тѣ стърчали за-